

IN MEMORIAM

Linda Ojastu-Kepp

29.02.1936 – 26.09.2006

Meie kergerjõustiklaste perest läks igaviku radadele eelmise sajandi keskpaigas ala parimikku kuulunud Linda Ojastu-Kepp.

võiduka 4x100 m teatejooksunaiskon-na liikmena.

Esimesed tosin tööaastat möödusid Ojastu-Kepil treeneriametis Tartu Kalevi Kergerjõustikukoolis. Aastatel 1979-1994 oli tema tööandjaks Tartu Õpetajate Seminar, seejärel töötas ta kuni pensionipõlveni Tartu Ehitus- ja Kergetööstuskoolis raamatukogu juhatajana.

Ojastu-Kepi tähetund saabus 1958. aasta hooajal. N. Liidu meistrivõistlustelt võitis ta pronksmedali 200 m jooksus ja 4. koha 100 m jooksus. Need saavutused viisid ta N. Liidu koondvõistkonda. Euroopa meistrivõistlustelt Stockholmist naasis Ojastu-Kepp

EESTI KERGERJÕUSTIKULIIT

IN MEMORIAM

Aleksander Tammert

28.04.1947 – 27.10.2006

Raske haigus viis igavikuteele Aleksander Tammert seeniori, esimese Euroopa juunioride meistri kuulitõukes.

tuuriteaduskonnas Valter Kalami juhendamisel treenides võitis Eesti kuulitõuketraditsioonide jätkaja Mexico olümpia-

Juba Tapa koolipoisina püstitas Sass, nagu teda läbi aegade kutsuti, N. Liidu noorte- ja juunioride rekordeid, tuli kahel korral juunioride üleliiduliseks meistriks, krooniks nooruki andele ja töökusele kuldmedal 1966. aasta juunioride EM-ilt. Tartu Ülikooli kehakul-

hooajal N. Liidu meistrivõistluste pronksi. Hiljem tuli neljal korral N. Liidu maaspordiühingute meistriks, venitas kuulikaare 19.41-ni ja tõusis Eesti meistrivõistluste pjedestaalile 50. eluaasta künniselgi.

EESTI KERGERJÕUSTIKULIIT

IN MEMORIAM

Arnold Viiding

19.03.1911 – 19.10.2006

Kaugel Austraalias Sydney's lahkus meie hulgast omaaegne tuntud sportlane, Euroopa meister Arnold Viiding.

medali. 1936. aasta Berliini olümpiamängudel saavutas Viiding kuulitõukes kaheksanda koha.

1911. aastal Valgas sündinud Viiding võitis kuulitõukes 1934. aasta Euroopa meistrivõistlustel kulla ja oli kettaheitel viies. 1933. aasta üliõpilaste MM-il võitis ta hõbemedali nii kuulitõukes kui kettaheitel, kaks aastat hiljem samadel võistlustel kuld- ja pronks-

1944. aastal oli Viiding sunnitud peagaletungiva Punaarmee eest lahkuma Saksamaale, kust suundus 1949. aastal Austraaliasse. Seal asutas ta koos teiste eestlastega plastiktoodete firma Arnolds Plastics, kus töötas 1979. aastani.

EESTI KERGERJÕUSTIKULIIT

IN MEMORIAM

Aleksander Tšikin

27.04.1915 – 30.10.2006

Vikatimees niitjalult meie kergerjõustikunestori, auväärse esimese tegevtreeneri Aleksander Tšikini.

daniku tiitliga ning Valgetähe teenetmärgi medaliga.

Legendaarse treeneri õpilaskonnast on võrsunud suurmeistreid ja margimehi erinevatel aladel. Aleksander Tšikini pikka töomeheteed on vääristatud ka Kalevi auliikme, N. Liidu teenelise treeneri ja Tallinna auko-

Lahkunud, alati rõõmsameelne kergerjõustikunestor oli teeneline margimeeste kujundaja, aga ennekõike optimisemi sisendav elluastujate vormija, kasvataja-treenerina suur eeskuju ka kolleegidele.

EESTI KERGERJÕUSTIKULIIT

Aivo Normak: "Treeneritöö suurem väärtustamine on jätkuvalt päevakorral."

Lõppev aasta kinnitas veendumust, et Eesti kergerjõustik liigub stabiilselt tõusuteel. Ka Eesti Kergerjõustikuliidu peatreener AIVO NORMAK kinnitab, et kergerjõustiklaste saavutused kinnitavad aina enam ala juhtpositsiooni Eesti spordis: "Parim, mida kahel viimasel aastal Eesti kergerjõustiklaste saavutatud kaasa toob, on suurem avalikkuse tähelepanu kergerjõustikule."

Loodetavasti motiveerib meie tippude tänane edu ja selle laiapinnaline kajastamine uusi noori alustama kergerjõustikutreeninguid ning ala harrastajate hulka liigub jätkuvalt tõusutrendil. "Alaliidu poolne roll on saavutatud taustal positiivse imago aktiivne esitlemine ja müümine ning saadud vahenditega ala propageerimine," toob Normak esile tööga, et alaliidul on selge nägemus tänase edu konverteerimiseks ala edasise arengusse.

Kas võib arvata, et viimase paari aasta saavutuste tuules on kergerjõustikutreeningute järjekord poistest-tüdrukutest, kes tahavad kettaheitjaks või odaviskajaks saada?

Tippude eeskuju erinevate alade populaarsuse kujundamisel on väga oluline. Loodan, et huvi meie traditsiooniliselt edukate

Aleksander Tammert ja Gerd Kanter heitsid tänava mõlemad üle 70 meetri.

alade - kettaheitel, odavise - harrastamiseks kasvab ja ka 20 aasta pärast on meil atleete, kelle saavutustele rahvusvahelisel areenil kaasa elada.

Järg 3. lk

Taivo Mägi: "Ootan juunioride valutut liikumist noorsoo vanuseklassi."

Eesti noorkergerjõustiklaste särava hooaja taustu tuleb otsida mõne aasta tagusest ajast. Oluliseks faktoriks tänase edu kujundamisel peavad paljud asjatundjad kuus aastat tagasi kehtestatud printsiipi, mille kohaselt lähetatakse järelkasvu tiitlivõistlustele kõik normitajad.

Ka Eesti Kergerjõustikuliidu treenerite nõukogu liige, noortekomisjoni esimees TAIVO MÄGI jagab seda seisukohta: "Enamik tänaste koondiste liidreid on tänu sellele põhimõttele saanud piisavalt hulgal kogemusi ja kindlust, et teha hooaja tähtsaimatel võistlustel oma parimad tulemused."

Milline loogiline seletus on sellele, et tänavune hooaeg järelekasvul suurepäraselt välja kukkus või pole õige üldistusi teha?

Tegelikult "kukkus" hästi välja juba eelmine hooaeg. Loogika leidmiseks peaks heitma pilgu tagalale, analüüsima aastakäikude 1988-1992 hetkeseisu ja püüda prognoosida järgmisi hooaegu. Fakt jääb faktiks - Eesti kergerjõustiku järelkasv on tõusulainel.

Samas ei saa kuidagi loogiliseks pidada Eesti kui väikeriigi nelja kuldmedalit juunioride MM-ilt. Medalivõitjate edule lisandus seal ju ka enamiku ülejäänud koondislaste esinemine oma aasta paremate sooritusel tasemele. Sportlased ja treenerid olid teinud hooaja planeerimisel õiged valikud ja need ellu viinud. Ja oli ka

lihtsalt Eesti aasta. Üldistusi tehes võiks öelda, et meil tehakse head tööd, koondislaste geograafia on lai. Tahaks tunnustada treenereid, kes on üles leidnud anded ja viinud need kõrgele rahvusvahelisele tasemele. Viimaste aastate edu on tõestanud ka Audentese Spordikooli vajalikkust Eesti spordimaastikul ja selle treenerite kõrget taset.

Kas praegu esilekerkiv põlvkond on oma suhtumistelt ja hoiakutelt ka kuidagi erinev?

Praeguse põlvkonna erilisus tuleneb võimalustest. Kergerjõustikus on terve rida erinevaid väljakutseid. Head kodused eeskujud on toonud kaasa enesekindluse ja enesuse tõusu.

Järg 4. lk

Staadion
Eesti Kergerjõustikuliidu infoleht

VÄLJAANDIA
Eesti Kergerjõustikuliit
Pirita tee 12, 10127 Tallinn
Telefon (+372) 603 1531
Faks (+372) 603 1532
E-post ekjl@ekjl.ee
Internet www.ekjl.ee

TEOSTUS
KPMS & Partner
Toimetaja Sven Sommer
Küljendus Kristjan Kaljund

Copyright © 2006 Eesti Kergerjõustikuliit. Kõik õigused reserveeritud. See väljaanne on autoriõigusega kaitstud objekt. Kõikide selles väljaandes avaldatud kirjutiste ja fotode suhtes autoriõiguste teostamine, sealhulgas nende edastamine ja reprodutseerimine ilma Eesti Kergerjõustikuliidu nõusolekuta on keelatud.

TEGEVJUHI VISIOON

Koostööst

Oktoobris toimus Pärnus Eesti Spordi Kongress. Kuna tegemist on sündmusega, mis toimub kord nelja aasta tagant, siis oleks korraldajatel ehk oodanud ka põhjalikumat ettevalmistust ja sisukamat arutelu.

Nii kongressil kui ajakirjanduses rõhutati kongressi märksõnana koostööd. Seda väga erinevatel tasanditel – riigi ja omavalitsuste, klubide ja teiste spordiinsitutsioonide, riigi ja alaliitude vahel. Milline võiks kongressi kõnede valguses välja näha koostöö EKJL-i kontekstis?

Kultuuriministeeriumi uuring näitas, et suurimateks spordirahastajateks Eestis on omavalitsused. Lähitulevikus seisab ka kõigi kergejõustikuklubide ees küsimus, kuidas koostöös omavalitsustega paremini oma ala arendada ja rahastada. Siit omakorda jõuame järgmise kootöövaldkonnani.

Kergejõustikuliidu liikmesklubide hulgas on mitmeid väikseid klubisid, kus paljude kitsaskohtade seas on olulisemaks piiratud võimalused maksta treeneritele väärikat palka. Reeglina ootavad omavalitsused partneriteks tugevaid klubisid, kes on võimelised end hästi majandama ja ka oma treeneritele konkurentsivõimelist töötasu maksma. Selliste klubidega on arvatavasti valmis koostööd tegema (loe: rahastama) kõik omavalitsused, sest tugev klubid aitab hästi reklaamida ka kodukohta.

Täna on EKJL-i sekretäriadi poolt esitatud Innove fondile taotlus alaliidu liikmeskonna efektiivsemaks ja jõulisemaks muutmise protsessi rahastamiseks. Eesmärk on, et suurte klubide kõrval suudavad tulevikus kergejõustiku arengus kindlasti paremini kaasa rääkida ka väikeste klubide koostöös moodustunud uued värske

ideede ja eesmärkidega kergejõustikuklubid.

Kergejõustikuliidu üheks eesmärgiks tippspordi igakülgse arendamise kõrval on ka heategevuslik sportlike eluviiside leviku laiendamine elanikkonna seas ja kergejõustikupõhise liikumisharrastuse propageerimine. Põhikirja järgi on meie alaliidu rolliks ka kergejõustikualase tervisespordi koordineerimine Eestis.

Kergejõustiku üks põhi-alasid – jooksmine – on kõige enam levinud liikumisharrastuse vorm. Eestis korraldataks väga palju rahvajookse. Osade raames selgitatakse ka Eesti meistrid, tänavu näiteks Tallinna Sügisjooksu raames poolmaratoni ja SL Öhtulehe rahvajooksu raames maratoni meistrid.

Järgmisel aastal on kultuuriministeerium valmis eraldama rahalisi vahendeid neile alaliitudele, kes on asunud liikumisharrastusega seotud põhikirjalisi eesmärke ellu viima. See otsus loob EKJL-ile väga head eeldused olla riigile tõsiselt võetavaks partneriks liikumisharrastuse propageerimisel. Kindlasti võiks kergejõustikuliit olla ka nende alaliitude seas, kes on asunud oma ressursse ja võimalusi rakendama liikumisharrastuse edendamiseks.

Lähitulevikus ootab kergejõustikurahvast ees mitmekesine koostöö. Ning mis saaks olla parem tunnustus, kui 2007. aastal oleks lisaks tippspordis kasvanud kergejõustikuliidu nõu ja abiga ka liikumisharrastusega tegelejate arv.

Head koostööd soovides,

URMO RAIEND

Eesti Kergejõustikuliidu peasekretär

MÖTE

“Valu ja kannatuste talumise piirid on need, mis eristavad mehi poisikestest.”

Emil Zatopek

neljakordne olümpiavõitja (1948 London 10 000 m, 1952 Helsingi 5000 m, 10 000 m ja maraton)

TABLOO

162 cm

162 cm – täpselt nõnda palju sentimeetreid lahutab Gerd Kanterit ihaldatud 75 m piirist. Juba Kanteri tiimi nimi 75+ annab kõnekalt märku, et sihitakse mitte ainult Jürgen Schultile kuuluva maailmarekordi 74.08 purustamist, vaid midagi enamat.

2001. aastal märgiti Gerd Kanteri isiklikku rekordit numbritega 60.47. Samal aastal seadis Kanter koos abilisega eesmärgiks heita ketast kaugemale kui 75 meetrit. Kust võeti julgus püstitada toona paljudele hullumeelsuseks tundunud siht?

15. septembril oli huvilistel Audentese Spordihallis võimalik osa saada Kanteri treeneri Vesteinn Hafsteinssoni kursusest “Gerd Kanter 2001–2006”, kus nimekas islandlane tutvustas meeskonna 75+ filosoofiat ja Kanteri treeningpõhimõtteid. Kommentaari-dega täiendas ettekannet tiimi juht Raul Rebane.

Treeningu ülesehituse ja nüansside tutvustamise teema-tikast jäi korduvalt kõlama sõnum süsteemsusest ja regulaarsusest. Teiste heitjatega võrreldes ongi Raul Rebase sõnul Kanteri tugevaimaks küljeks järjepidevus. Hooajal 2004–2005 ei jäänud Kanteril vahele ühtegi planeeritud harjutuskorda.

Hafsteinssoni hinnangul on heitjad seadnud sageli endale vale eesmärgi – olla maksimaalselt suur ja tugev. Ainus viis heitetechnika parandamiseks on siiski heite-treeningud. Lisandunud massi ja jõudu saab efektiivselt realiseerida vaid hea tehnikaga,

mis eeldab, et aastas tehakse 10 – 12 000 heidet.

Hafsteinsson rõhutas, et ei ole olemas õiget või valet tehnikat. Iga inimese anatoomiline ehitus ja sellest lähtuvalt ka iga sportlase tehnika on ainulaadsed. Kanteri heitetechnikat analüüsis selgitas Hafsteinsson, et selle põhialuseks on kombinatsioon mitme tipphetija tehnikatest.

Probleemse küljena tõsteti esile heite algust, kus sportlane kiirustab liigselt, millest tingituna on raske saavutada stabiilset heiteasendit ja ketta ühtlast liikumist. Nii jäävad kehalisel võimed lõpuni realiseerimata.

Tiimi 75+ peamiseks edu võtmeks on mõtteviis, pühendumus, professionaalsus, järjepidevus, usk edusse ja arvestamine tõsiasjaga, et tee eesmärgini kulgeb aeglaselt.

Nimetatud põhimõtetele tuginedes on Gerd Kanter püstitatud eesmärgile väga lähedale jõudnud, mis omakorda kinnitab, et valitud meetodid on olnud õiged.

EKJL tänab Vesteinn Hafsteinssoni, Raul Rebase ja Gerd Kanterit huvitava ja kasuliku koolituse eest.

Viljandi Sakala on klubikonkurentsi tipus

KLUBI

Viljandi Sakala on meie viimaste aastate paremaid kergejõustikuklubisid. Lõpvenid hooajal võitsid viljandlased Eesti klubide karikavõistlustel esikoha nii meeste kui meesjuunioride arvestuses.

Sakala edu peamiseks põhjuseks on ühtlaselt tugev rivistus, seda eriti tugevama sugupoole osas, samuti mitme ala tippe, eesotsas odaviskelkolmikuga Mätas – Jänes – Galeta ja muidugi kahekordse juunioride maailmameistri Margus Hundiga. Ent kindlasti tuleb ära nimetada ka klubi pikaajalist eestvedajat Tiit Aru.

Rikas ajalugu

Et Sakala on meie vanemaid kergejõustikuklubisid, on siinkohal paslik teha lühiekskursus seltsi ajalukku.

Juba 1913. aasta sügisel mõõtsid linnapea Otto Engelhardt ja treeneri kui ka organisatori omadused. Mõne aastaga mooduti kergejõustikus kõigist maakondadest ja pakuti konkurentsi juba Tallinnale ja Tartule.

Pärast Teist maailmasõda organiseeris Viljandi kergejõustikuelu esialgu Elmar Ardma, hiljem astus tema jälgedes hulk teisi suurepäraseid treenereid ja õpetajaid, kelle üleslugemiseks jääks leheruumist väheks.

Sakala klubi üks perspektiivikamaid tegijaid Kristo Galeta.

Foto: ajaleht Sakala

Tiit Aru.

Viljandi Kergejõustikusektors Sakala

Asutatud	1928
Aadress	Vaksali 4, 71020 Viljandi
Telefon	433 3533; 5666 9090
E-post	spordikool@viljandimaa.ee
Juhataja	Tiit Aru

Vanasti suurem valik

15. mail 1928. aastal asutatud kergejõustikusektors Sakala taassünd toimus 28. novembril 1989. aastal Valter Külveti ja teiste eestvõttel ning alguses kandis klubi nime Decathlon. 1995. aastal kinnitati juhatuse esimeheks Tiit Aru ning sellel kohal on ta tänaseni.

Täna on klubis umbes 140 liiget, neist 40 ringis kuuluvad täiskasvanute klassi. Nagu paljud teised klubijuhid, möönab Arugi, et klu-

bi on peajasjalikult väljund võistlustele ning spordikooli lõpetanutele. Noored on peale Viljandi pärit Abjalt, Karksi-Nuiast, Suure-Jaanist, Mustlast, Tarvastu vallast.

Spordikooli juures töötab seitse treenerit: Viljandist peale Aru veel Milvi Vares ja Leho Estorn, Karksi-Nuiast Rein Ahun, Leo Liiber ja Mart Kurs, Abjalt Mikola Misjuk.

Ehkki kergejõustik on saanud viimastel aastatel uut tuult tiibadesse, möönab Aru, et lapsi võiks ala juures veelgi rohkem olla. „Vanasti oli side õpetajatega tihedam ja seetõttu ka valik suurem,” nendib Aru.

Mure baasidega

Nagu paljudel teistel klubidel Eestis, on Sakalalgi olukord baasidega kehvapoolne. Viljandi viihalli mõõtmed on 60x24 meetrit. „Pole hullu, hädapärast ikka harjutada saab,” nendib Aru ja lisab, et remonti ootab ka linna staadion, mida viimati renoveeriti 1990. aastal.

Korralikust staadionist ja sisehallist ei tihka Aru prae-

gu unistadagi, sest Viljandi lähituleviku prioriteediks näib tõusvat jäähalli projekt. „Eks keegi rääkis kellegi järele pehmeks,” on Aru lühike kommentaar.

Samavõrd keeruline nagu baasidega, on olukord ka sponsorite osas. Senini on olulisemad toetajad tulnud isiklike tutvuste pinnalt, endiste tegijate või klubisse kuuluvate laste vanemate näol. Aru nimetab tänutundega peamisi toetajaid, kelleks on Viljandi Metall, Levi Ehitus, Uponsor ja Continental.

Ent Tiit Aru on tagasihoidlik mees ning muresid üle võimendama ei kipu. Vastupidi – tema on vana kooli mees, kes teab, et enne tuleb teha tööd ja siis tuleb ka palk. Kõige paremini iseloomustab teda kolme aasta tagune seik, kui Sakalal täitus 75. tegevusaasta. Pidutsemise asemel andis Aru stoilise rahuga mõista: „Mis pidutsemist siin... Majanduslikult niigi kulukal ja ajalisel väga tihedal hooajal pole mõtet oma energiat pidutsemiseks raisata.”

Kergejõustik on atraktiivne sponsorlusvaldkond

Eesti kergejõustiku tulemuslikkus täiskasvanute ja juunioride tasandil, sisukad võistlused rahvusvahelisel ja rahvuslikul tasemel, alaliidu positiivne maine ja ala laialdane kajastamine meedias, karismaatilised kõneisikud ja pikad traditsioonid on teinud alast sponsorite jaoks atraktiivse ja kõrge turunduspotentsiaaliga väljundi.

Alaliidu sponsorlusprogrammid on täna selgelt eesmärgistatud ja kannavad endas kontseptuaalse lähenemise ideed. Igal sponsorluskroonil on selge sihtmärk ja turunduslik kate: sponsorid teavad täpselt, mille tarvis nende toetus läheb ning mida nad selle eest vastu saavad.

Sponsorile palju võimalusi

EKJL-ile laekuv sponsorraha jaotub vastavalt sponsori valitud sihtotstarbele, kas siis klubide toetuseks, noorsportlaste või tippisportlaste toetuseks, koondiste lähetus- ja laagrikulude katteks või võistluste korralduse kulude katteks. „Alaliidu sponsorraha jaguneb valdavalt sportlaste ja korraldatavate võistluste vahel,” selgitab EKJL-i president Erich Teigamägi. „Seni on klubidesse liikunud vähem raha, see osa peaks tulevikus kindlasti suurenema.”

Sponsor saab vastavalt panusele oma brändi esile tuua väga erinevate väljundite kaudu, alustades logost sportlaste rinnal ja võistluste rajapiiridel, kuni meediakajastuste (ETV, Kuku Raadio, Eesti Päevaleht, internetimeedia) ja PR-tegevusteni (pressikonverentsid, pressiteated).

„Meie toetajatel on selge soov siduda oma kaubamärki eduka alaga ning kasutada seda kauba, toote või teenuse realiseerimise protsessis,” kinnitab Teigamägi.

Elion on Eesti Kergejõustikuliidu ja TV 10 olümpiastardi sarja peasponsor. Ettevõtte juhatuse esimehel Valdur Laidil (paremal) on heameel, et alaliit panustab aktiivselt järelkasvu toetamisse.

Viimastest sponsorlusuuringutest on siiski välja tulnud tõsiasi, et inimesed ei seosta tihtipeale sponsorit spordialaga. „Oluline on luua sõnumeid ja kasutada selleks tehnikaid, mis toovad esile sügavamaid seoseid kui logo staadionipiiridel või sportlaste rinnal seda teha suudavad,” rõhutab EKJL-i juhatuse liige ja reklaamibüroo Taevas strateegiline planeerija Gert Lee. „Senised kogemused kinnitavad, et EKJL oskab selliseid võimalusi koostöös sponsoriga leida.”

Suur publikuhuvi

Teigamägi on veendunud, et kergejõustiku toetamine on sponsori jaoks parim valik. „Kergejõustiklased on edukad nii täiskasvanute kui noorte klassis, sportlased

uuevad rekorditabeleid, võidetud medalitest rääkimata, kergejõustikuvõistlused on aina populaarsemad,” loetleb Teigamägi.

Kergejõustik on täna Eestis ainus spordiala, mida iseloomustab nii lai kandepind kui tulemuslik järjepidevus ja seda ka maailma tippasemel. Eelmise aasta riiklik statistika luges spordiklubides kokku ligi 9000 harrastajat, neist ligi 6000 on kuni 18-aastased. Meil on maailma tippasemel täiskasvanud (Gerd Kanter, Aleksander Tammert, Kristjan Rahn, Ksenija Balta, Andrus Värnik) ja juuniorid (Margus Hunt, Kaire Leibak, Marek Niit, Aigar Kuk, Viktorija Leks).

Samas valitseb ala vastu ka suur publikuhuvi. Lõppenud hooajal vaatas Eesti

meistrivõistlusi kahel päeval 4000 ja BIG Kuldliiga võistlusi kõikidel etappidel kokku 9000 – 10 000 pealtvaatajat. Göteborgi EM-i järgis ETV otseülekannetest parematel päevadel üle 100 000 inimese, Tallinn 2006 võistlust Kanal 2-st 150 000 vaatajat. „Võime kindlalt öelda, et meil läheb hästi, sest ärge unustagem – tegemist on harrastajate arvult ühe populaarseima spordialaga maailmas,” märgib Teigamägi.

Peasponsoriks miljoni krooniga

Sponsorite jaoks on mitmeid võimalusi kergejõustiku arendamises kaasa lüüa. Alaliidu peasponsoriks on võimalik pääseda panusega alates miljonist kroonist. Mõistagi on sel juhul ka väljundeid enim. Kuid võimalik on saada ka meediasponsori, projektide, EKJL-i kergejõustiklaste, EKJL-i võistluste ja kaaskorraldatavate võistluste toetaja ning EKJL-i koostööpartneri staatust.

Sponsoritootuste osakaalu alaliidu eelarvest on keerule üheselt määratleda, sest eelarvelised vajadused on johtuvalt aastast üsnagi erinevad. „Sponsormahu osatähtsus eelarvest on aasta-aastalt erinev ning on seotud vastaval aastal toimuvate suurvõistluste iseloomuga, alaliidu ja meedia vaheliste kokkulepetega ning kergejõustiku arenguga tervikuna,” nendib Gert Lee. Ta pakub välja, et sponsorluse maht eelarves võib sõltuvalt aastast olla 30–50 protsenti.

Teigamägi lisab, et eesmärk on püüelda 50% poole, mis tähendaks järgmisel kahel aastal sponsorluse osakaalu üle kümne miljoni krooni kogu aastaeelarve mahust.

“Treeneritöö suurem väärtustamine on jätkuvalt päevakorral.”

Algus 1. lk

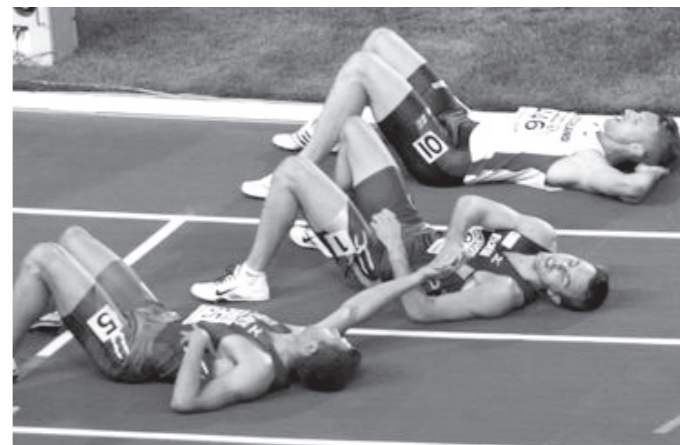
Kui klubi või treener andeka sportlase leiab, siis tippu jõudes jääb side ikkagi formaalseks, kuna klubi ei suuda täna tagada vajalikul tasemel ettevalmistust. Siis peab sportlane paratamatult oma vajadustest ja võimalustest lähtuvalt looma nn projektmeeskonna nagu on Kanteril, Tammertil, Liimaskil. Ega ole vist lootustki, et klubid lähitulevikus nii tugevaks muutuksid, et suudavad tippasemel ettevalmistuse tagada?

Tänane riiklik toetuste süsteem ei soosi tippude sirgumist koduklubi juures. Põhiosa tippudele suunatud riigi toetusest vahendab EKJL. Samas ei keela keegi klubidel teha aktiivsemalt tööd toetajate leidmiseks erasektorist.

Klubide tegemistest tuleb ikka ja jälle juttu teha meestega, kelle vanus jääb sinnapoole 60. eluaastat. Samas läheb suhteliselt tagasihoidlik protsent ülikoolilõpetanuid õpetajaks või treeneriks. Kui palju meil täna kergejõustikutreenerid on, milline on selle valdkonna vanuseline struktuur ja milles peitub probleemi lahendus?

Rääkides faktidest, ei ek-sigi sa kuigi palju. Eestis on 300 või veidi enam kergejõustikutreenerit, kelle keskmine vanus minu andmetel on 48 aastat. 34% treeneritest on vanuses 40–50 aastat ja 24% juhendajatest 50–60 aastat. Pea võrdset arvul ja kokkuvõttes ka kõige vähem on treenerid kahes skaala äärel asuvates gruppides: vanemad kui 60-aastased ja 20–30-aastased – neid on pisut üle 10%. Eesti treenerite kogukonda vaevab sama mure, mis Eesti rahvastikku – kiire vananemine.

Kiiret ja lihtsat lahendust mina olukorrale ei näe. Suurimaks probleemiks on treeneritöö vähene väärtustamine ehk otse öeldes, väike palk.

Kristjan Rahnult oodatakse juba mõnda aega kindlamalt jalgadele tõusmist ehk tiitlivõistluste medalit.

Kui Tartu ja Tallinna Ülikooli lõpetab igal aastal märkimisväärne arv uusi kergejõustikutreenerid, siis läheb neist väike osa tegema tööd kuu-palgaga 3000–5000 krooni. Vanem generatsioon töötab täna rohkem missioonitundest, noorte motiveerimiseks on vaja aga luua soodsamaid tingimusi. Huvi ala arengule kaasaaitamiseks suurendaks kindlasti ka omavalitsuste suurem initsiatiiv spordirajatiste renoveerimisel ja uute ehitamisel.

Olukord pole siiski lootusetu. Omavalitsused renoveerivad järjest enam vanu ja ehitavad uusi staadione ja sisehalli, ka otsitakse võimalusi treenerite paremaks tasustamiseks. Uus treenerite kutsevalifikatsiooni astmete süsteem võimaldab koolituste läbimisel ja eksamite sooritamisel saada kutsetunnistuse ka eriala kõrgharidust mitteomavatel huvilistel. Nii, et ikkagi „läbi raskuste tähtede poole”.

Kui jätta kõrvale meie absoluutsed tipud, siis mis on sinu arvates koondise tasemel tegijate ettevalmistuse organisatsiooni kõige kriitilisemad küljed?

Olles mõned aastad tagasi ise koondise tasemel tegija ja vaadates täna kõrvalt tippu pürgivate sportlaste toimetusi, julgen väita, et kõige kriitilisemaks on vähene süsteemsus ja põhjalikkus ning puudulik treeningprotsessi

analüüs. Kui kahekümnest Eesti tipust täidab treeningpäevikut kõigest viis-kuus, siis ei saa mittetäitjate treeningprotsessi süsteemseks lugeda. Kui trenni tehaksegi treeneri plaanide järgi, siis tegelikud olud tuleks ikkagi fikseerida. On hulk faktoreid mis treeningjärgset taastumist ja edasi juba ka järgmisi treeninguid otseselt mõjutavad (nt uni, toit, tegevused vabal ajal, haigused, enesetunne). Kui need jäävad fikseerimata, on reaalse tegevusprotsessi analüüs kindlasti puudulik ning võib uute plaanide tegemisel tuua kaasa suuri vigu.

Leian, et treeningprotsess peab olema pisiasjadeni läbi mõeldud. Iga tegevus peab olema suunatud konkreetse eesmärgi täitmiseks.

Mida tuleb tähele panna, et meie noorte ja juunioride tipud jõuaksid võimalikult valutult täiskasvanute klassi ja osutuksid ka seal läbilöögivõimelisteks?

Väga raske küsimus. Peamiseks probleemiks on vajadus kohaneda teatud perioodil paljude uute tingimustega (gümnaasiumi lõpetamine, ülikooli astumine, uus elukoht, uus treener, suurem iseseisvus jne), millest kahjuks paljud sportlikust aspektist lähtuvalt toime ei tule. Uusi väljakutseid ja põnevust on palju ning tähelepanu kaldub spordilt kõrvale. Kui kirjeldatud

probleeme vältida või leida lahendusi nende leevendamiseks, võiks üleminek täiskasvanute vanuseklassi olla suhteliselt sujuv.

Rein Sokk küsis eelmises lehenumbris: miks on meie sportlaste üldine ettevalmistus nõrk. Kuidas vastsaad?

Arvan, et suures plaanis on tal õigus. Konkreetne argument selle väite kasuks on fakt, et pea kõigil tehnilistel aladel on täna Eesti parimate seas mitmevõistlejad. Kus on siis individuaalalade tipud? Harjutajaid ju on!

Ma ei näe füüsiliste eelduste poolest meie tänasel keskmisel mitmevõistlejal ja üksikalade tipppegija puhul vahet. Taseme vahe on minu arvates tekkinud ilmselgelt mitmevõistlejate oluliselt mitmekülgsemast ettevalmistusest ja suurematest treeningmahtudest. Usun, et veidi julgemalt treenides võiksid ka üksikalade atleetide tulemused olla oluliselt paremad.

Jagan Erki Noole arvamust, et meie sportlased treenivad väheintensiivselt. Ma ei pea põhjendatuks treeningut, mille kestvus on pikem kui kaks tundi.

Mida loodad järgmiselt hooajalt?

Kvantitatiivselt loodan, et tiitlivõistlustele lähetatavad koondised oleksid maksimumalselt suured. Tiitlivõistluste koondiste suurused ilmestavad kergejõustiku progressi ja seda eelkõige just noorte klassides.

Kvalitatiivselt ootan ühtlaselt kõrgetasemeliste tulemustega hooaega koos mõne eriti ereda hetkega, näiteks medalivõitudega tiitlivõistlustelt. Kindlasti sooviks jätkata ja kinnistada sel aastal alustatud tippkergejõustiklaste treenerite toetusskeemi rakendamist, mis on üheks alaliidu töö kvaliteedi näitajaks. Treeneritöö suurem väärtustamine on jätkuvalt päevakorral.

“Ootan juunioride valutut liikumist noorsoo vanuseklassi.”

Algu 1. lk

Tiitlivõistlustele sõidetakse mitte osalema, vaid võitlema kõrgete kohtade eest. Tänu tiitlivõistlustele, olümpiafestivalile ja uutele maavõistlustele on kahjuks vähenemas Balti maavõistluse atraktiivsus koondise liidrite jaoks, samas on avanenud koondise uksele uutele tulijatele. Uued võimalused võivad nii motiveerida kui kahjuks ka rikkuda. Sõltub ümbritsevast ning sportlase ja tema treeneri kindlameelsusest.

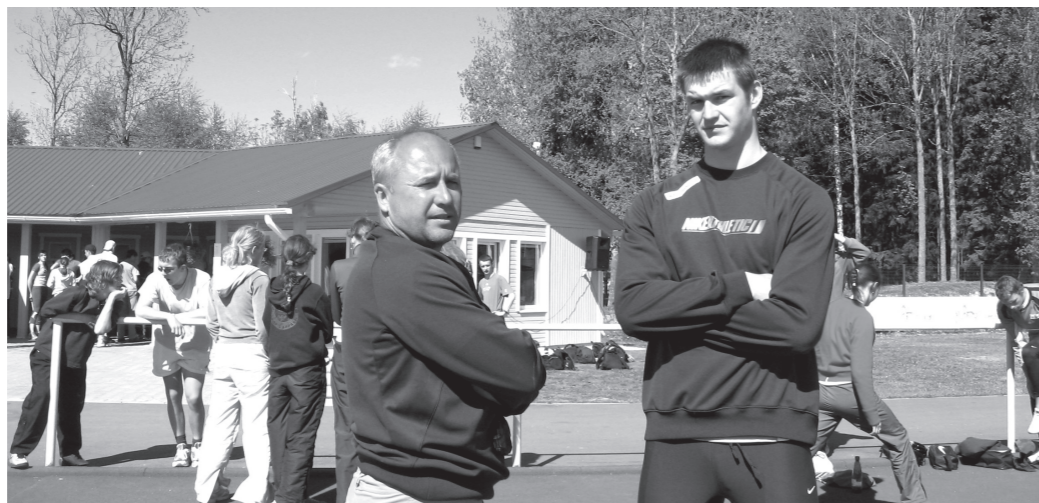
Kas edu noorteklassis tähendab liigvarast küpsemist või on vundament edasisele arengule?

Reeglina Eesti noor liigvara ei küpse ja kui küpseb, siis sãrab veel B-klassis, mitte kauem. Edu noorte- ja juunioride vanuseklassis aitab lihtsustada hiljem noorsportlase valikute tegemist tippspordi kasuks ja motiveerida teda kõrgete eesmärkide püstitamisel.

Edu aluseks on reeglina spordiala hästi omandatud põhitõed ja tehnika. Eesti kergejõustiku järelkasvu andekamad esindajad ei ole andekad mitte ainult meie mõistes, vaid ka maailma mastaabis.

On mitmeid näiteid ka meie oma kodutanumalt, kus noorteklassis ilma teinud poisse-tüdrukuid on tabanud üleminekul täiskasvanute klassi lausa seletamatu, tihti ka lõplik mõõn. Samas pole täiskasvanute klassi tipud (näiteks Nool, Kanter, Tammert) noorte- ja juunioride klassis hiilgavalt silma paistnud. Kas tegemist on seaduspärasusega või milles on küsimus?

Kindlasti on osade andekate kadumine tippspordile seaduspärasus – selline on lihtsalt elu. Andekad on sageli võimekad mitmel alal, mingil hetkel teevad nad lihtsalt oma valikud ja treener (või süsteem) ei saa

Taivo Mägi ja Margus Hunt on leidnud ühise jututeema.

siin kaasa rääkida. Ka liiga head võimalused ja läbi selle tekkinud liigsed kohustused võivad tekitada pingeid ja läbipõlemist.

Üleminek juunioride vanuseklassist täiskasvanute sporti ei ole probleem ainult täna, vaid on olnud probleem alati. Tänapäeva kergejõustiku kõrge taseme juures on tippu jõudmise eelduseks siiski teatud tase juunioride vanuseklassis ehk platvorm, millelt tippu rünnata. Noor ei pea tingimata sõrama A-vanuseklassis, kuid peaks kindlasti endast märku andma juunioride sekka jõudes.

Mis on olulisemad faktorid, mida silmas pidada üleminekuperioodil juunioride klassist täiskasvanute klassis? Milline on selles protsessis treeneri roll?

Loen siin üles mõned probleemsed faktorid.

Psühholoogiline tegur. Oskus muutuda võitjast juunioride klassis keskmikuks täiskasvanute klassis kuni uue läbimurdeni.

Tulemuste arengu aeglustumine või pidurdumine. Treeneri roll on leida sellele objektiivne põhjus.

Vajadus vahetada treenerit elu- või õpikeskkonnana muutuse tõttu. Senisel treeneril on suur vastutus leida uus treener, vajadusel ja võimalusel võiks jätkata koostööd.

Treeningkoormuste tõusu-

ga kaasnev vigastuste oht.

Pisiasjade tähtsuse suurenemine tulemuse saavutamise protsessis. Arusaadavalt peab pisiasjad ja ohud fikseerima treener.

Rahalised võimalused treeningprotsessi läbiviimiseks vajalikul tasemel. Siin on tähtis juba ka klubi, alaliidu ja kogu spordisüsteemi toetus.

Ja veel paljud muud tegurid.

Kui palju on nn üleminekuprobleemi puhul kinni noore peas või kehas?

On kinni nii peas kui kehas kuid ka ümbritsevas. Probleem on kõigepealt tingitud iga sportlase varasematest otsustest: miks ma sporti tulid, mida ma spordis tahan saavutada, mida ma olen nõus selle nimel ohverdama. Kui on õigesti ja säästlikult treenitud ning kõrge eesmärgid säilinud, otsustab edasise juba süsteemi toetus eesmärkide poole püüdlemise.

Kas kergejõustik on muutunud noorte seas populaarsemaks?

Kergejõustiku populaarsus noorte seas tegi suure hüppe Erkki Noole hiilgeaegadel. Kõik järgnev on seda populaarsust säilitanud või tasapisi tõstnud. Selle all mõtlen nii uusi medalivõite kui ka uute spordibaaside ja staadionide rajamist.

Samas ei tähenda populaar-

suse kasv alati harrastajate arvu hüppelist tõusu. Harrastatavate alade arv suureneb, pearahasüsteem tingib konkurentsile laste toomisel spordialade juurde, edukaid alasid on lisaks kergejõustikule teisigi.

Kas treenida tahtvate noorte jaoks on piisavalt juhendajaid?

Probleem ei ole ilmselt mitte treenerite vähesuses, vaid kokkusurutud ajalises ressursis.

Kõige magusam treeninguaeg lastele ja noortele jääb kella 15 ja 19 vahele – see asjaolu ümmistab spordibaasid, kuhjab treeningugrupid täis, segab nii noorte kui täiskasvanutega tegelevatel treeneritel keskendumist. Töö noorte ja lastega on aga sageli treeneri ellujäämise küsimus. Hetkel, mil Eestis valmib ridamisi uusi spordibaase, tekib uus situatsioon, kus treenerid saavad kauem oma õpilastega töötada.

Mida ootad järgmiselt hooajalt?

Järgmine hooaeg on taas väga pingeline – toimuvad erinevate vanuseklasside tiitlivõistlused, Euroopa noorte olümpiafestival, maavõistlused.

Ootan tänaste juunioride valutut liikumist noorsoo vanuseklassi.

Küsis SVEN SOMMER

EKJL-il 76 liikmesklubi

10. oktoobril toimunud juhatus koosolekul võeti EKJL-i liikmeks spordiklubi Lindon. Sellega kuulub alaliitu 76 klubi.

EKJL-i majanduselisust andis ülevaate Urmo Raiend. Sponsorlõbirääkimiste käigust andis lisaks Raiendile ülevaate Erich Teigamägi ja Gert Lee.

Moodustati võistlusejuhendite redaktsiooni komisjon koosseisus: Enn Endjärv, Taivo Mägi, Rein Sökk ja Jaak Vettik. Põhikirja redaktsiooni ja arengukava koostamist rääkis Erich Teigamägi.

Kokkuvõtte treenerite nõukogu koosolekust tegi Aivo Normak, kes tutvustas ettepanekuid 2007. aasta tiitlivõistluste normide täitmise korra kohta ning sportlaste ja alarühmade toetuskeemide projekti 2007. aastaks.

Kokkuvõtte treenerite kutsekvalifikatsioonikomisjoni tööst tegi projektide juht Mariken Puks. Et atesteerimisega seoses on treeneritel tekkinud palju küsimusi, otsustati 24. novembril toimuva treenerite üldkogu kavasse lisada kutsekomisjoni esimehe Tiina Toropi sõnavõtt ning „avatud mikrofon“. Vastust ootavad küsimused tuleks eelnevalt saata aadressile mariken@ekjl.ee.

2007. aasta võistluskalendrit tutvustas Silvi Kask. Toimus arutelu võistluspaikade kaardistamise vajadusest ja võimalustest.

Juhatus kinnitas aasta sportlaste valimise korra – nominendid pannakse EKJL-i kodulehele, kust iga klubi valib välja kandidaadid ning saadab hääletusdeli meili või posti teel alaliidu sekretariaati. Igal klubil on üks hääl.

EAA kalendrikonverents toimus Varnas

13.-15. oktoobrini toimus Varnas Euroopa Kergejõustikuliidu (EAA) 2007. aasta kalendrikonverents. Eesti Kergejõustikuliitu esindasid konverentsil president Erich Teigamägi, peatreener Aivo Normak ja allkirjutanu.

Konverentsi peaesmärgiks oli lõplikult paika panna järgmisel hooajal Euroopas toimuvate võistluste kuupäevad ning arutada kergejõustiku arengusuundi.

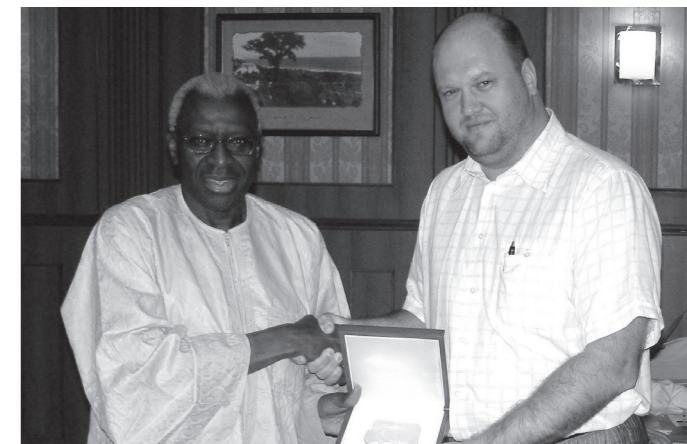
Võistluskalendrist

Nagu teistegi riikide kalendrikomisjonid, oli ka meie oma eeltöö teinud väga hästi – kõik 2007. aastal Eestis toimuvad võistlused olid leidnud aja, mis sobis ka Euroopa kalendriga. Varnas jäid vaid kooskõlastada omavahelised maavõistlused naabritega Lätis, Leedust ja Põhjamaadest.

Eestis toimuv tippkergejõustikuvõistlus Tallinn 2007 säilitas lõbirääkimiste tulemusena Premium võistluse staatuse. Selleks pidi aga kriitilise kirja EAA ametnikele saatma mäenedžer Aivar Karotamm ning kohapeal sõna sekka ütleva võistluse direktor Peeter Tishler ja EKJL-i president Erich Teigamägi.

Edukast EM-ist

Euroopa riikide kergejõustikuliitude presidentidele ja peasekretäridele korraldati workshop, mille raames toodi välja Rootsisis toimunud EM-i positiivsed küljed, aga ka asjaolud, millele rohkem tähelepanu pöörata.

IAAF-i president Lamine Diack andis Erich Teigamäele Varnas üle maailma parimale juuniorile Margus Hundile mõeldud auhinna.

Väga positiivsena mõjus asjaolu, et kogu võistluse jaoks vajalik infrastruktuur – staadion, sportlaste hotellid, kultuuriprogramm jms – paiknes jalutuskaugu kaugusel. Samas tõdeti, et sellist kompaktsust ei ole kindlasti võimalik rakendada suuremates linnades.

EM-ist versus MM-ist

Nelja aasta tagant toimuv EM on traditsiooniliselt paelunud televaatajaid palju enam kui igal paaritud aastal toimuv MM. Hetkel arutatakse Euroopa kergejõustikuringkondades üsna tõsiselt võimaluse üle korraldada kontinenti tiitlivõistlust iga kahe aasta tagant. Samas antakse endale selgelt aru, et tänu MM-ile teenib IAAF väga suurt raha ja kindlasti ei ole maailmaorganisatsioon valmis taas üle minema nelja-aastasele tsükli.

Alternatiivina arutati või-

malust korraldada olümpiamängude aastal või isegi igal aastal Euroopa kergejõustiklastele võistlus nimega European Challenge, kus iga ala finaali pääseksid OM-i kaheksa paremat eurooplast.

Põhjamaade kohtumisest

Eesti delegatsioon osales ka Põhjamaade kohtumisel koos teiste Balti riikide ning Hollandi, Belgia, Iirimaa ja Liechtensteiniga. Üldiste teemade kõrval tuli jutuks ka Põhjamaade korraldatavad meistrivõistlused U23 vanuseklassile igal paaris aastal. Balti riikidele tehti ettepanek hakata nendel võistlustel osalema. Järgmise aasta märtsis toimub Põhjamaade kongress, kus otsustatakse ametlikult Põhjamaade U23 meistrivõistluste laienemine Balti riikidesse juba 2008. aastal.

URMO RAIEND

EKJL-i peasekretär

EKJL-i sponsori Kuusakoski AS toetused klubidele, sügis 2006

Esitaja	Linn / maakond	Projekt	Eraldus
Tartu Ülikooli Akadeemiline Spordiklubi	Tartu	Noorkergejõustiklaste õppe- ja treeningkõneminemine Käarkul	8500
SK Kivilind	Tallinn	Hüppeteivaste ostmise	5000
Viljandi KJS Sakala	Viljandi	Ühtse esindusdresssi ostmise	5000
Võru KJK Lõunalõvi	Võru	Hüppeteivaste ostmise	5000
Põlva KJK	Põlva	Kergejõustikuinventari uuendamise	4000
Rapla Jooksuklubi	Rapla	Treeningvarustuse ja inventari ostmise	7000
SK Contra	Jõgevamaa	SK Contra treeningud Viljandi kergejõustikuhallis	4000
EPMÜ SK	Tartu	Kolmik-, kaugus- ja kõrgushüppe õpetamise ning treeningu avivahendid	3000
KSK ALEM	Järvamaa	Spordivarustuse ostmise	2500
EPMÜ SK	Tartu	Võistlus Lätis ja treeninglaager käijatele	2000
Paemurru Spordiklubi Narvic	Narva	Treeningtõkete ostmise	5000
SK Leksi 44	Tallinn	Spordiklubi Leksi 44 juubeliteatmiku väljaandmine	3000
SK Leksi 44	Tallinn	Teivashüppepaiga vihmakatte ostmise	3000
Tartu Spordiselts Kalev	Tartu	Hüppeteivaste ostmise	5000
Kokku			62000